

РЕШЕНИЕ

№ 1011

гр. София, 15.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в публично заседание на 18.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **8442** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба от Л. В. Р. с адрес [населено място], [улица], срещу Решение № ПО-86/18.08.2023 г., на директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалбата му с вх. № 94-Л-159/14.08.2023 г. срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С230022-023-0002043/27.07.2023 г., издадено от Б. Х.-Т., главен публичен изпълнител при ТД на НАП С..

С жалбата се иска отмяна на обжалвания административен акт, като се твърди, че същият е издаден при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Поддържа се, че е нарушен принципа на съразмерност, както и че обезпечителната мярка причинява морални страдания, както на жалбоподателя, така и на семейството му. Сочи се, че са налице възможности за налагане на обезпечения, които не накърняват правата на лицето, тъй като жалбоподателят притежава и друга собственост, включително и участие в търговски дружества.

В съдебно заседание жалбоподателят не е представляван.

Ответникът – директор на ТД на НАП С., в съдебно заседание не е представляван, не е заявил становище по жалбата. Не претендира разноски.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител.

От фактическа страна се установява, че със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22221422001935-020-001/15.04.2022 г., изменяна със ЗИЗВР № № Р-22221422001935-020-002/30.06.2022 г., № Р-22221422001935-020-003/25.07.2022 г. и

№ Р-22221422001935-020-004/30.08.2022 г. е възложено извършването на ревизия на Л. В. Р. за установяване на задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 ЗДДФЛ за периодите 01.01.2018 г. до 31.12.2021 г.

Ревизионното производство завършва с издаване на РА № Р-22221422001935-091-001/24.02.2023 г., с който са установени задължения както следва: за данъчен период 2018 г. - 3 525.00 лв. и лихва в размер на 1 374.66 лв., за данъчен период 2019 г. – 9 991.00 лв. и лихва в размер на 2 880.42 лв., за данъчен период 2020 г. 1 210.00 лв. и лихва в размер на 226.15 лв. и за данъчен период 2021 г. – 2 555.00 лв. и лихва в размер на 477.54 лв.

Ревизионният акт е обжалван пред директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С., който със свое решение № 714/30.05.2023 г. (л. 27) го е отменил и върнал преписката на ревизиращия екип с указания за издаване на нова заповед за извършване на ревизия от друг ревизиращ екип за същите задължения, съобразно дадените в решението указания.

В хода на ревизионното производство е изпратено Искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ № Р-22002223003524-039-001/21.07.2023 г. (л.23) до Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., въз основа на което е издадено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 1 ДОПК с изх. № С230022-023-0002043/27.07.2023 г. (л. 17). С постановлението е наложена възбрана върху следния недвижим имот: апартамент, К. 68134.803.1647.1.12, самостоятелен обект в сграда с К. № 68134.803.1647.1.12, находящ се в обл. С. (столица), [община], [населено място], район И., [улица], ет. 6, ап. 12, вид на собствеността частна, тип жилище – апартамент, в жилищна или вилна сграда, или в сграда със смесено предназначение, брой нива – 1, площ по документ 58.93 кв.м., заедно с прилежащи части – Мазе 7 -1.26 кв.м., и заедно с 1.835 % идеални части от общите части на сградата, одобрен със Заповед за одобрение на КККР № РД-18-95/18.12.2015 г. на изпълнителния директор на АГКК, последно изменение на КККР, засягащо самостоятелен обект в сграда /СОС/ е със Заповед за изменение на КККР № 18-9834-20.12.2017 г. на началника на СГКК- С.. Самостоятелния обект в сграда се намира на етаж 6 в сграда с К. № 68134.803.1647.1, която е разположена в поземлен имот с К. № 68134.803.1647, с площ 58.93 кв.м., находящ се в гр. С., общ. Столична, обл. С., [улица], ет. 6, ап. 12, район И., с граници съседни самостоятелни обекти в сградата: на същия етаж СОС с К. № 68134.803.1647.1.11, над обекта СОС с К. 68134.803.1647.1.15, под обекта СОС с К. 681.803.1647.1.9, придобит с НА № 18, том L., рег. 21382, дело 13967 от 11.04.2007 г., издаден от Служба по вписвания С., с данъчна оценка (за недвижим имот) 66 787.30 лв. Посочено е, че обезпечението е наложено до размера на предполагаемия дълг.

Постановлението е обжалвано пред директора на ТД на НАП С. с жалба вх. № 94-Л-159/14.08.2023 г. (л.15), който с Решение № ПО-86/18.08.2023 г. я е отхвърлил като неоснователна.

Въз основа на установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима за разглеждане, а по същество е неоснователна.

Оспореното Решение № ПО-86/18.08.2023 г. е издадено от компетентен орган, съгласно Заповед № 804/08.06.2023 г. (л.14). Спазена е изискуемата писмена форма. Решението е мотивирано, като в производството по издаването му не са допуснати

съществени процесуални нарушения, които да обосновават самостоятелно основание за отмяна.

Съгласно чл.197, ал.3 ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако: а) длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа; б) не съществува изпълнително основание; или в) не са спазени изискванията за налагане предварителните обезпечителни мерки по чл.121, ал. 2 и чл.195, ал. 5 ДОПК.

Първото отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 1 ДОПК в случая не е налице. Нито с жалбата, нито до приключване на устните състезания по делото от жалбоподателя са представени доказателства за учредено обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция, държавни ценни книжа, което да обуславя задължителна съдебна отмяна на наложените обезпечителни мерки.

Второто отменително основание по чл.197, ал.3, пр.2 ДОПК в случая не е приложимо, доколкото се касае за предварителни обезпечителни мерки, наложени в хода на неприключило към момента на издаването на ПНПОМ ревизионно производство.

Не е налице и третото отменително основание, а именно да не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5. Предварителните обезпечителни мерки по чл. 121 ДОПК се налагат с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Такъв извод е направен и мотивиран от публичния изпълнител, поради което изискването на сочената разпоредба е налице.

Съгласно чл. 195, ал. 7 ДОПК обезпеченията трябва да съответстват на вземанията, установени по реда на ал. 5. При определяне на обезпечителната мярка се взема предвид както обезпечителната нужда, така и мярката да не е прекомерно обременяваща. Изискването произтича пряко от принципа на съразмерност по чл. 6 от АПК, според който административният орган трябва да упражнява възложените му правомощия по разумен начин, добросъвестно и справедливо, като административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. Размерът на обезпечението от своя страна следва да е съответен на обезпечителната нужда. Към момента на издаване на обжалваното постановление, съдът намира, че е налице съразмерност между наложените обезпечения и предполагаемия размер на публичните задължения. В постановлението е изрично посочено, че се налага до размера на предполагаемия дълг. Неоснователно се твърди, че е налице свръхобезпечаване предвид предполагаемата стойност на имота. Наложено обезпечение е до размера на дълга, поради което е налице съответствие. Неоснователно се твърди, че възбраната е незаконосъобразна, тъй като това е наложена върху единствен имот. Видно от приложените доказателства, имотът не е единствен за жалбоподателя, а освен това, не се установява и същият да живее там. В този смисъл, дори молбата до съда е със посочен друг постоянен адрес на жалбоподателя. Неоснователни са и възраженията за наличие на друго имущество, върху което да се насочи обезпечението. Органът разполага със право на преценка по отношение на кое имущество да наложи обезпечителната мярка, съблюдавайки размера на предполагаемите задължения и възможността за удовлетворяването на интереса на държавата от това имущество.

Обезпечителната мярка не пречатства нормалното протичане на живота на жалбоподателя и семейството му. Неминуемо всяка обезпечителна мярка е в състояние да предизвика твърдените в жалбата морални страдания, но същата не накърнява посочените „конституционни права за свободен избор на придвижване и установяване“. Лицето не е възпрепятствано да упражнява трудова дейност, нито да ползва имота по предназначение. В. касае единствено разпоредителни сделки с него. С оглед изложеното съдът намира, че не са налице основания за отмяна на процесното постановление. Жалбата е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена. При този изход на спора ответникът има право на разноски, но доколкото такива не са поискани, съдът не може служебно да ги присъди. По изложените съображения и на основание чл. 197, ал. 3 и ал. 4 ДОПК Административен съд София - град, Трето отделение, 2 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на Л. В. Р. срещу Решение № ПО-86/18.08.2023 г., на директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалбата му с вх. № 94-Л-159/14.08.2023 г. срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С230022-023-0002043/27.07.2023 г., издадено от Б. Х.-Т., главен публичен изпълнител при ТД на НАП С.. Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: